

היום הזה הוא יום הנשמות
שמתעטר אותו צרור הנשמות
(בתשבות של אדונים). משום כך
משבחים בתשבות תשבתת
הנשמה, והינו נשמת כל חי תברך
את שמך ה' אלהינו ורוח כל בשר
וכו'. ואין התשבתת אלא בצד
של נשמה ורוח, והיום הזה עומד
ברוח ונשמה, ולא של גוף.

התשבתת של דרגה אחרת
עליונה, סוד היום, שמש קדושה
שגיא אור היום, הינו יוצר אור.
סוד האור המאיר, שממנו נזונים
ומאירים כל אותן הצבאות,
המרכבות, והפוכבים והמזלות,
וכל אותם ששולטים על העולם.
תשבתתו של העולם הבא ביום
הזה, הינו אל אדון. והתשבתת
הזו היא בסוד עשרים ושנים
אותיות עליונות קדושות
שמתעטרות באבות ובמרכבה
העליונה הקדושה.

האותיות הקטנות הן עשרים
ושנים אותיות, שהן העולם
הפתוח, שהן אל ברוך גדול דעה
וכו', ואין בין תבה לתבה רוח
אחר, אלא אות רשומה בכל תבה
ותבה. ובעולם העליון יש רוח,
והצדדים הקדושים בין אות
לאות. וזוהי תשבתת על
תשבתת, שהאותיות העליונות
של היום השביעי משבחות
ואומרות למלך העליון יוצר
בראשית.

בשהתשבתת הזו עולה למעלה,
ששים מרכבות עליונות שאמרנו,
מזמנות ולוקחות את התשבתת
הזו מהעם הקדוש, ומעלים אותה
להתעטר בה בכמה מרכבות
עליונות שממנות. וכל אותם
הצדיקים שבגן עדן, כלם
מתעטרים בתשבתת הזאת, וכל

האי יומא, איהו יומא דנשמתין, דאתעטרא
ההוא צרורא דנשמתין. (בתושבחון המאריהון)

בגין כך משבחי בתושבחון תשבתתא
דנשמתא, והיינו נשמת כל חי תברך את שמך
י' אלהינו ורוח כל בשר וכו'. ולית
תושבתתא אלא בסטרא דנשמתא ורוחא,
והאי יומא, קיימא ברוחא ונשמתא, ולא
דגופא.

תושבתתא דדרגא אחרא עלאה, רזא דיומא,
שמשא קדישא דאיהו נהורא
דיממא, היינו יוצר אור. רזא דנהורא דנהיר,
דמניה אתזנן ונהרין כל אינון חיילין, רתיכין,
וככביא ומזלי, וכל אינון דשלטין על עלמא.
תושבתתא דעלמא דאתי ביומא דא, היינו אל
אדון. ותושבתתא דא, איהו ברזא
דעשרין ותריין אתוון עלאין קדישין,
דמתעטרן באבהן וברתיכא עלאה קדישא.

אתוון זעירין, אינון עשרין ותריין אתוון,
דאינון בעלמא תתאה, דאינון אל
ברוך גדול דעה וכו', ולא אית בין תיבה
לתיבה, ורוחא אתרא, אלא את רשימא בכל
תיבה ותיבה. ובעלמא עלאה, אית רווחא,
וסטריין קדישין, בין את לאת. ודא איהו,
תושבתתא על תושבתתא, דאתוון עלאין
דיומא שביעאה, קא משבח ואמר למלכא
עלאה יוצר בראשית.

בר תושבתתא דא סלקא לעילא, שתין רתיכין
עלאין דקאמרן, מזדמנין ונטלי להאי
תושבתתא מעמא קדישא, וסלקי לה
לאתעטרא בה, בכמה רתיכין עלאין, די
ממנן, וכל אינון צדיקייא דבגנתא דעדן,
פלהו מתעטרן בתושבתתא דא, וכל אינון
רתיכין, וכל אינון נשמתין דצדיקייא, פלהו סלקין בתושבתתא דא, עד